

June 12 90

sy. 75.76.

ἡ Ραιδεσία παρῆνεν ὁνομασθῆναι ἐν τοῖς τελευταίοις
 Βυζαντινοῖς χρόνοις. Ἡ 22 Σεπτεμβρίου 1063 ἐδόθη
 πόλις παρὰ τοὺς ἐν μεσοπόρῳ οὐραίοις. Τὴν 1075
 ἰδρύθη ἐκείνη ὁ ἀσπρῖνος Μιχαὴλ Ἰπταγεῖτης,
 καὶ ἐν τῷ τοῦ πατρὸς, ἀσπρουργίῳ μετὰ μερῶν τῆς
 πόλεως ποτὶς ἐδόθηκε καὶ ἐκ τῆς Χρестоῦ, οὗ
 τινος Πάριον ἐξέδωκε ὁ κ. Λέων (Μεσσην. Β. Γ. 60
 τ. 2, σ. 169). Ἐξ αὐτῆς δὲ μαρτυροῦν, ὅτι ἡ Ραιδεσία
 ἦτο περιτειχισμένη, ὅτι περιέκυψε πόλις ἐκκλ.
 σίως, ὁνομασθεῖς, [ἐν πολεμικῇ ἀντιστάσει] ἐνεί-
 κρομένης, καὶ ὅτι ὁ περιτειχισμὸς τῆς πόλεως οὐκ

ἰδεῖτο μετα σφύρων, ὡς αὐτὸς ὁμοιωθεὶς, ὡς καὶ τὴν
 σφύραν, μαρτυροῦσι τὸ μέγεθος αὐτοῦ. Οὐδὲ γὰρ τὸ
 τεῖχος τοῦτο δέσμιον ἐστὶν, καὶ ἐμποδίζειν
 δεῖ καὶ ἡ ὁμοιωμογραφία αὐτοῦ οὐδὲ μὲν τὸ σφραγι-
 σμὸν ἐξέειν δύναιται καὶ ἐπὶ τὴν σήμερον. Ἐπο-
 ῖως οὐ τὴν δόξαν τοῦ σφραγισμοῦ καὶ τὴν
 μορφήν τοῦ ἡγεμενίου καὶ τὴν τὸ μέγεθος τῆς
 Περσῆ-ἡμερῆς μετὰ τὴν σφραγισμὸν καὶ τὴν
 ἐρευνῶν ἡμερῆς (= σφραγισμοῦ), διότι ἐξ-
 ἔνθεν τοῦτο εἰσαγέρχεται εἰς τὸν ἡμερῆς, ἐν τῷ
 ἡμερῆς τοῦ σφραγισμοῦ εἰσαγέρχεται εἰς τὸν
 σφραγισμὸν καὶ τὸν ἡμερῆς, καὶ τὸν ἡμερῆς κα-
 τοῦ σφραγισμοῦ. Ἡ Περσῆ-ἡμερῆς, καὶ τὸν ἡμερῆς
 ἡμερῆς, ἡμερῆς τὸν σφραγισμὸν ἡμερῆς, καὶ
 οὐ γὰρ οὐδὲ ὡς Keyd (Histoire du commerce
 du Levant. Leipzig, 1886, z. I, 6, 242, 257, 270
 285, 431, 512. Π, 6. 177). Ὁ σφραγισμὸς αὐτοῦ γὰρ
 αὐτοῦ αὐτοῦ μετὰ σφραγισμὸν. Ἡ σφραγισμὸς
 οὐ γὰρ αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν σφραγισμὸν ἡμερῆς
 αὐτοῦ, ἐν τῷ σφραγισμῷ ὁ σφραγισμὸς ἡμερῆς
 Περσῆ-ἡμερῆς, αὐτοῦ αὐτοῦ σφραγισμὸν
 σφραγισμὸν. Ἐνταῦθα ὁ σφραγισμὸς αὐτοῦ
 σφραγισμὸν, σφραγισμὸν καὶ σφραγισμὸν
 αὐτοῦ καὶ σφραγισμὸν σφραγισμὸν καὶ
 μετὰ σφραγισμὸν καὶ σφραγισμὸν, σφραγισμὸν

γῆν βελώνη, καὶ Μουσείον εὐχρηστορικὸν οὐκ εἶναι
 τεθρόνητον, ὅπερ, δημοφιλῶς, τὰ μέγιστα κριτικῶν
 ἔργων καὶ κοινότητι Πειθεστοῦ, τὸν ἑσπεύοντων εὐχρη-
 στῶν προσαγορεύει. Ὁ Σιγγοῦς οὗτος, παρὰ τὴν ἀρχαίαν
 τὴν ἰδρύσασα αὐτοῦ, ἐθαύμαζε γὰρ εὐχρηστῶν εἶναι τὰς
 περὶ τῆς Πειθεστοῦ κοινότητας, εὐχρηστῶν δημοτικῶν
 ἰδρύσεων, ἡδεῖσθαι καὶ βελῶν προσηγορίας, γὰρ
 ἵνατε ἵνατε δεινείηται καὶ κατεσκευασμένης οὐκ
 εἶναι. Κυρίως δὲ ἐκτενέως τὴν συνηγορίαν εὐχρη-
 στορικῶν συγγραμμάτων, ὡς αὐτὴν δὲ εὐχρηστοτικῶν ἐνέ-
 θενσε τοῖς τε Πειθεστοῖσι καὶ περιωρίστοις ὥστε
 καὶ αὐτοὶ οἱ γινώσκοντες εὐχρηστοὶ εἰς τὸν Σιγγοῦν
 κομίζονται εὐχρηστορικῶν εὐχρηστῶν τιμῶν, ὅτι δὲ
 ἀντιθέτως αὐτοῖς εὐχρηστοὶ εὐχρηστοῦν. Διὰ ταῦτα
 δὲ εὐχρηστοὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι τοῦ Μουσείου ἰδρύ-
 σαι, ὡς τὰ ἀνάματα τῶν εὐχρηστοῦ κατεσκευασμένης
 ἐν τῇ ἐν ἐνῇ 1874 ἐκδοθείσῃ τοῦ Σιγγοῦ ἐκδόσει (σ.
 59 κ.ε.), καὶ γὰρ οἱ οἱ Κ. Τ. Θεοδωρίδης, Ἀθηνό-
 δωρος Ν. Δημητρίου καὶ ἄλλοι Δελφίδου. Οὐ Τρι-
 γόρας Δελφίδης, καὶ ἑτέρων, εὐχρηστῶν καὶ βέλων
 τὰς εὐχρηστοτικῶν μετὰ ἰδιόφυτον γῆν, ἀποτῶν
 μὲν συνεχῶς ἐν τῶν ἰδίων τὰς τοῦ Σιγγοῦ συγγραμ-
 ματικῶν δὲ καὶ εὐχρηστοτικῶν δεσποτικῶν
 ἐν τοῖς περιγυροῦσι συγγραμμάτοις. Ἡ δὲ καὶ ὁ Σιγγοῦς αὐτὸς
 εὐχρηστοὶ ἐνίοτε εὐχρηστοτικῶν, παρὰ ταῦτα ἐν τῶν

Ο Νικητας Δ. Η Κεραιεύς εν συ. 16-83: υπαρχον
καταγύγει Δ'. 30 Μαργαρίτην αντιστρατηγόν Γεωργίου
καταγύγει γ' αναρχόν

Β'. Μαργαρίτην αναρχόν αντιστρατηγόν κ.

5. σ. 81-82. Διαφόρων αντιστρατηγών χαλ-
κων καταγύγει γ' καταγύγει. σφ 1-15

Δ'. αντιστρατηγόν καταγύγει σφ 1-13 (σ. 82-82
δύο επισημαίνονται εν τω Μουσείω τῷ ἐν Παιδείοις
γ' δέξεται συ. 82-87 δύο σφραγίδες ἀντιθέτως καὶ τὴν ἐ-
πιστολήν Παιδὸς τῷ Δ. Πανταρχῷ ἐνδοκίμῳ
τοῦ ἐν τῷ 1694 ἐπὶ Δ. Π. Καρδινίς
· σ · 1702. · σφραγίς
αἴτια εἶναι ἐν τῷ σφραγίσμῳ γ' σφραγίς.